

Universitat La investigació en la Jaume I

ANÀLISI DE LA LITERATURA I ESTRATÈGIES COMUNICATIVES

Argumentari antifeminista

La crítica als conceptes de sexe i gènere, les subvencions públiques o l'associació amb el comunisme són alguns dels arguments esgrimits contra el moviment feminista, segons l'estudi de la investigadora de l'UJI Maria Medina-Vicent

ANDREA MIRALLES SÁNCHEZ
 especiales@esmediterraneo.com
 CASTELLÓ

El discurs social antifeminista empra la crítica als conceptes de sexe i gènere, les subvencions públiques o l'associació amb el comunisme com a arguments per a rebatre les propostes feministes i les fites aconseguïdes, segons es desprèn de l'estudi realitzat per la investigadora de l'UJI Maria Medina-Vicent, en l'article *Reacciones discursivas frente al movimiento feminista en el Estado español. Un análisis de la literatura antifeminista*, publicat en la *Revista Española de Sociología*.

Emmarcada en el projecte estatal *Mediatització de la ràbia de les dones: marcs d'inteligibilitat i estratègies comunicatives de transformació polititzadora*, ha permès identificar quatre eixos que configuren els discursos antifeministes: la crítica al feminisme de quarta generació, el replantejament dels conceptes de sexe i gènere, la qüestió de les subvencions públiques a la igualtat de gènere i l'associació del feminisme amb el comunisme.

Objectiu

L'autora tracta de donar resposta a un conjunt de preguntes. Quins són els focus dels atacs en els discursos antifeministes? Quins conceptes de la teoria feminista utilitzen? A quins

Autora ► Maria Medina-Vicent és professora de l'àrea de Filosofia de la Universitat Jaume I.

intelectuals feministes ataquen? Del seu treball, l'autora assenyala: «Aquesta anàlisi ens permet estar més prop del coneixement de les acrobàcies discursives emprades per les files antifeministes, qüestió fonamental per a fer front de manera democràtica a les reculades que aquestes postures reactives i conservadores volen realitzar respecte a la consecució i manteniment de la igualtat de gènere en la nostra societat».

La professora ha analitzat dues de les obres publicades com

«Si bé els discursos feministes es troben en una tendència en alça, el mateix ocorre amb els antifeministes»

a resposta a la proliferació de manuals i guies divulgatives de les principals idees de la teoria feminista dirigides al gran públic, *Prohibir la manzana y encontrar la serpiente. Una aproximación crítica al feminismo de cuarta generación*, de Un Tío Blanco Hetero i Leyre Khyal, i *Manual para defenderte de una feminazi: y otros asuntos de alta necesidad*, de Cristina Seguí. El to de totes dues obres difereix notablement, ja que mentre que la primera es basa en una reflexió sobre els corrents feministes, la segona em-

pra un llenguatge molt més polèmic utilitzant qualificatius que menyspreen el moviment.

Segons les conclusions de l'estudi, aquests discursos «reactius» amb el feminisme han trobat un lloc en els mitjans de comunicació i en l'esfera social i s'han convertit en «part de l'imaginari social sobre el feminisme» que fins i tot «beuen» de les seues tensions o debats interns per a posicionar-se en contra.

L'autora explica que «si bé els discursos feministes es troben en una tendència en alça, el mateix ocorre amb els discursos antifeministes» i considera necessari continuar investigant l'argumentari que usen perquè cada vegada més estan més gravats en l'imaginari social.

La intersecció dels quatre eixos analitzats dona lloc a una postura discursiva oposada al feminisme a pesar «que en totes dues obres es reconega la importància del concepte d'igualtat (encara que sense analitzar el tipus d'igualtat del qual es parla)», comenta Medina-Vicent. L'anàlisi de les obres també ha permès a l'autora detectar un conjunt de conceptes importants: feminazi i ideologia de gènere com a més destacats, identificant Seguí el primer amb «dones d'esquerres, extremistes i enemistades amb les dones de dretes». =